

Odprta ekološka vprašanja v občini

Druga oktobra je bila v naši občini problemska konferenca o odprtih ekoloških vprašanjih v občini. O poteku problemske konference smo kar obširno pisali v novembrski številki Naše skupnosti. Zaključke konference je kasneje oblikoval svet za varstvo okolja pri predstvedstvu OK SZDL, kot so na konferenci sklenili delegati. Danes jih objavljamo.

1. V vseh družbenih planih – letnih, srednjeročnih in dolgoročnih družbeno političnih skupnosti, mesta in občine in samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje je obvezno vgraditi oziroma opredeliti prostorsko-ekološka vprašanja, tako za sanacije kot za novogradnje. Določiti jim je treba prioriteto pri reševanju, način reševanja, nosilce posameznih nalog, potrebna sredstva, vire financiranja in nosilce ter načine nadzora. To naj velja za vse delovne organizacije s področja gospodarstva.

Podatki, ki so vezani na prostorsko-ekološko problematiko, se posredujejo pristojnim strokovnim službam Občinskemu

komiteju za družbeno planiranje in družbenoekonomske razvoj ter Občinskemu komiteju za urbanizem, gradbene zadeve in varstvo okolja in krajevnim skupnostim, v katerih se nahaja delovna organizacija. Oba upravna organa sta odgovorna za uresničevanje sprejetih nalog.

2. Program bodočega prostorskega in tehnološkega razvoja v posameznih krajevnih skupnostih mora dobiti ustrezen pozitivni »ekološki« atest pred izdajo ustreznih dovoljenj.

Krajevna konferenca SZDL je dolžna, da na pobudo Občinskega komiteja za družbeno planiranje in družbenoekonomske razvoj in Občinskega komiteja za urbani-

zem, gradbene zadeve in varstvo okolja preko svojih odborov v KS organizira javno razpravo o predloženem programu, njegovi spremembi, sanaciji, ipd.

3. Krajevne konference SZDL bodo takoj začele organizirati odbore za proučevanje prostorskih in ekoloških vprašanj v KS. V odbore naj bi vključili vse tiste občane, po možnosti strokovnjake s posameznimi področji, ki so pripravljeno sodelovati. Odbori naj bi izdelali programe, v katerih bodo zajete delovne organizacije in odprta ekološka vprašanja, ki jih bodo krajani sami razreševali.

4. Občinska konferenca (Svet za informiranje, politično propagando in izdajanje Naše skupnosti) bo aktivno organizirala sistem informiranja o ekološko-prostorskih problemih v občini, razdeljeno po KS. To bo osnova za nadaljnje konkretne akcijske programe, ki bodo vezani na določen primer. S tem v zvezi je tudi vpra-

šanje popularizacije strokovnih gradiv.

5. Problemska konferenca predlaga, da bi o prostorsko-ekološki problematiki razpravljali tudi vsi trije zbori občinske skupščine.

6. Občinska konferenca SZDL bo spodbujala in obravnavala vse pobude, ki se nanašajo na sistemsko vprašanja prostorsko-ekološke problematike in posredovala svoje mnenje ali predloge MK SZDL Ljubljani in občinski skupščini, da bo le-to preko delegatov posredovala Skupščini SRS in Skupščini SFRJ. To se nanaša, npr., na oprostitve davkov in carin za materiale, ki so uporabljeni pri ekološki sanaciji, dopolnitev predpisov o agrotehničnih kemikalijah ipd.

7. Občinsko glasilo Naša skupnost naj posveti več pozornosti ekološko-prostorski problematiki v občini. Pri tem naj sodelujejo OK SZDL, krajevne skupnosti in delovne organizacije.

8. Svet za urejanje prostora in varstvo okolja bo pripravil program sekcij, ki jih bomo organizirali v prihodnje po določenih temati: voda, zrak, hrup, promet, gozdovi, odlagališča ipd.

9. Mladinski ekološki tabori naj postanejo stalna praksa osveščanja mlade generacije. Organizacija vodi OK ZSMS. V to osveščanje je potrebno v večji meri vključevati tudi vse vzgojno-izobraževalne organizacije.

dr. Janez Perkavac
predsednik sveta za urejanje prostora in varstvo okolja
pri P OK SZDL

Razpis 4. natečaja za nove spominke ljubljanske regije v letu 1989

Ponudbo spominkov v naših krajih smo že velikokrat kritizirali, kajti tuji, ki prihajajo k nam kot turisti, želijo imeti spomin na kraj, kjer so preživeli dopust oziroma prijetne trenutke, toda komajda kje najdejo kak lep in kakovosten spominček.

Tudi v ljubljanski regiji in Ljubljani smo dokaj revno založeni z kakovostnimi spominki. Nekateri posamezni obrtniki, delovna organizacija DOM in LTZ, se trudijo premakniti stvari iz mrtve točke. Zato smo se na Medobčinski gospodarski zbornici Ljubljana skupaj z LTZ, SML, OZ ljubljanske regije in DO DOM odločili v letu 1985, da z vsakoletnim natečajem za nove spominke ljubljanske regije vzpodbudimo posameznike, skupine in podjetja, da s svojimi zamislimi prispevajo k čimvečji kakovostni ponudbi na tem področju. Tako je tukaj že 4. razpis.

Spominkarstvo je zahtevno področje izvenpensionarske turistične ponudbe in predstavlja zaključno celoto od pojmovanja klasičnega spominka in sodobnega pristopa (videokasete, filmi, diapozitivi) do kmečkega turizma, igrač in iger.

Svojstvo spominka lahko nosi potrošno blago, konzumno blago, okrasni predmeti, vključno z nakitom in emblemi kot tudi avdiovizuelni artikli ter umetniške storitve, skratka vse, kar nas spominja na kraj bivanja, regijo oziroma nanjo vezano dogajanje. Pri tem pa je vendarle potrebno misliti, če to predmet zahteva, na odgovarjajočo in ustrezno embalažo s sporočili o predmetu v njej. To je bila ena od največjih pomanjkljivosti prispelih spominkov na dosedanje natečaje, kakor tudi ta, da se posamezniki nagradjenih spominkov ne odločajo za proizvodnjo.

Natečaj za nove spominke ljubljanske regije je objavljen v Delu in Dnevniku 14. 12. 1988, v reviji Obrtnik ter Delavski enotnosti.

Nekaj spominkov, prispelih na dosedanje natečaje je že našlo pot do potrošnika, čeprav imamo še veliko možnosti na tem področju, ki pa jih nismo znali izkoristiti.

Zato vabimo k sodelovanju vse posameznike, likovnike, šolsko mladino, aktivne združnikov, izdelovalce domače obrti, oblikovalce, arhitekta, upokojence in druge, da s svojimi predlogi in izdelki sodelujejo v natečaju. Vabimo tudi OZD, društva upokojencev, društva paraplegikov, člane turističnih podmladkov, pionirske šolske zadrage, člane turističnih društev.

MEDOBČINSKA GOSPODARSKA ZBORNICA
Ljubljana

● PRVA BAVARSKA PIVNICA PRI NAS

Glasba in petje z vrčkom piva

V Ljubljani in tudi v Mostah imamo več gostiln, ki se ena od druge razlikujejo predvsem po ponudbi hrane, urejenosti lokala, so torej bolj ali manj dobre gostilne, a so še vedno gostilne, ki jih poznamo že dolgo časa in smo jih navajeni. Bavarska pivnica, ki jo je 16. decembra odprl Jaka Matičič v gostilni Jama v športnem parku Kodeljevo, je po svojem videzu in vzdušju popolnoma drugačna.

Lastnik Jaka Matičič, ki se je včasih tudi sam ukvarjal z glasbo in je igral bas kitaro, zato mu je seveda veselo razpoloženje pri srcu, je povedal: »Vedno so me v gostinah motili napisi, da je petje prepovedano. Tako je bilo doslej tudi pri nas. V bavarski pivnici, ki smo jo odprli, naj bi se stari in mladi zabavali ob sproščnem petju, glasbi, vrčku piva, drugi pijači in jedcači. Ogledal sem si prek dvajset pivnic na Bavarskem in se potem skupaj s svojimi prijatelji iz združenja notranjskih likovnih umetnikov odločil, kakšno podoba naj dobi novi lokal.«

Pivnica, ki je na prostoru nekdanjega kegljišča, ima 320 sedežev, na vrhu pa je še ena soba, ki lahko sprejme 90 ljudi. Mize in stoli so iz temno obdelanega lesa, v isti barvi sta tudi leseni pod in strop. Svetila je po njihovi zamisli naredil privatnik v Sodražici, pred direktno svetlobo, ki vdira z vrha v pivnico, je prostor zaščiteno s platinastimi zastori. Za cvetlični okras je poskrbela cvetličarna Eli. Namesto navadnih obešalnikov so

ostrnice, to so obdelane smrekove sušice, ki se na Notranjskem uporabljajo za scene kopice. Notranjost pivnice lepšajo še stare notranjske sani, ki služijo za prevoz lesa pozimi iz gozda, in velika slika, delo Miša Starmana iz Neve vasi ki kaže prizor iz pivnice.

Ta podoba pivnice, ki jo je začrtala kiparka Milena Braniselj iz Cerknice, bo sčasoma postala še bolj popolna. Poleti bo zaživel tudi vrt, za katerega ima Jaka Matičič precej zamisli, vendar bodo težko uresničljive brez finančne pomoči drugih. Dogovarja se tudi z upravnimi organi naše občine, da bi pivnico uvrstili v turistično ponudbo občine in mesta. V tem primeru bi jo imel odprto do dveh ponoči.

Za bavarske pivnice je značilno tudi posebno razpoloženje, zato je tudi tu vsak dan od 8. ure zvečer do polnoči živa glasba, ob petkih in sobotah pa do ene ponoči. Ob nedeljah je pivnica, ki jo sicer v drugih dneh odprejo ob desetih zjutraj, zaprta. Glasbeniki igrajo večinoma slovenske narodne in ponarodele pesmi, to je glasbo, ob kateri gostje lahko zapojejo. Na otvo-

ritvi je igrala Vevška godba na pihala, ki je naredila zelo dober vtis. V prihodnosti Jaka Matičič predvideva tudi animatorja, ki naj bi skrbel za vedro počutje gostov, jih spodbujal k petju in izbiral glasbenike, primerne za to okolje.

V pivnici je seveda mogoče tudi jesti. Ponujajo pripravljene domače jedi in jedi po naročilu. Točijo temno in svetlo unionsko pivo, Pivovarna Union je njihov stalni sponzor, seveda pa postrežejo po želji tudi z drugo pijačo.

»Prekmalu je še za kakšno dokončno oceno,« je rekel Jaka Matičič, »vendar že lahko rečem, da so gostje prijetni.« Po kratkem premisleku pa vseno doda, da ga moti to, ker želi imeti več gostov trajen spomin na pivnico. Nadvse prijubljeni predmet odnašanja so namreč litrski posebni vrči za pivo, ki jih je, odkar je pivnica odprta, zmanjkalo že 250. Samo v noči, ko nekaj ur ni bilo električnega toka, jih je zginilo 200. Nerodno je to, ker jih pri nas ni mogoče kupiti, hkrati pa njihova cena ni ravno nizka.

Kdor torej rad v družbi zapoje pesem, se povesele, pogovori, posedi skupaj s prijatelji ali naključnimi znanci, komur pijača in jedcača ne teknet, če mora ob mizi sedeti sam, naj običajno pravo bavarsko pivnico pri nas na Poljanski 99.

DARJA JUVAN.

Srečanje prijateljev v bavarski pivnici (Foto: D. J.)

1989 SKUPNOST

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Cveto Pavlin, podpredsednik pa Milan Pritekelj.

Glasilo urejajo: Stane Brezovar, Slavko Gerlica (glavni, odgovorni in tehnični urednik), Darja Juvan, Janko Kramžar, Jani Möderndorfer, Martina Mrvar, Franc Mandeljc, Breda Papež, Cveto Pavlin, Mile Stimec in Janez Zavrl. Izhaja tritredensko po 25.200 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljane prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva, izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljani 42, tel. 447-817, žiro račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48022, OK SZDL Ljubljana Moste-Polje. Naša skupnost. Tisk: tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejema vse družine v občini Brezljano.

Vodna elektrarna na Ljubljanici

Dnevnik nam je prinesel za Ljubljano zelo zanimiv članek, kjer znani novinar Roger Gogala nakazuje možnost gradnje nove vodne elektrarne v sredini mesta, in sicer ob Plečnikovi vodni zapornici na Ambroževem trgu. Idejno študijo je izdelal v »Elektroprojektu« inž. Željko Kokolj.

Po branju članka in podrobnejši presoji vpisanih podatkov študije želimo prikazati Ljubljani, predvsem pa občanom Moste, Center in Vič moje poglede na še neustaljeno vodno gladino in vodni tok Ljubljanice v mestu.

V zadnjem obdobju sem sodeloval kot prometnik pri treh mestnih natečajih, kjer so obravnavali tudi Ljubljano, in sicer:

a) natečaj za urejanje mestnih obrežij Ljubljanice,

b) natečaj za dopolnitev generalnega urbanističnega načrta Ljubljane in

c) natečaj za stanovanjsko naselje ob Ljubljanici na Poljanah.

Ob tej priložnosti sem pri vseh treh natečajih zastopal naslednja stališča:

a) Vodmat, Moste, Kodeljevo, Štepanja vas so enakovredni mestni predeli, ki jih moramo ob presoji Ljubljane obravnavati enako kot občini Center in Vič. Ker pa potekata v teh, predvsem stanovanjskih naseljih, Ljubljana in Gruberjev prekop globoko pod okoliškim pozidanim zemljiščem, naj se dvigne nivoleta vode tudi v teh sedaj nelepah grapah na nivoleta vode, ki jo imamo sedaj, ali pa, ki jo bomo imeli po izgradnji elektrarne v Centru mesta.

b) Na sotočju Ljubljanice in Gruberjevega prekopa na Kodeljevem, ali celo pod novim mostom preko Ljubljanice pred naseljem Fužine (kakor

kaže skica), bi zgradili nov most z novo zapornico in elektrarno ter s tem okrnili funkcijo sedanje Plečnikove in Gruberjeve zapornice.

c) Kakor je meni znano, smo po projektu gradili obsežne zidove skozi mesto na nivoleta vode 287,30. Ker se je medtem Ljubljansko barje kot celota zaradi osuševanja in naravnega posedanja sesedlo za ca. en meter in več, smo prisiljeni držati vodno gladino v Centru mesta na nivoletni med 285,0 in 286,0 nadmorske višine, sicer nam grozi, če večkrat poplave na že najbolj posedlih površinah Ljubljanskega barja. Nižje kakor bomo držali gladino Ljubljanice skozi Center, grbi bo pogled na sedaj dokaj neurejeno globoko železobetonsko korito. Zato sem vedno vztrajal, da dobro preudarimo vse želje osuševalcev barja, da zaradi nenehnega posedanja barja in s tem stalnega poplavljanja barja še nadalje znižujemo vodno gladino skozi Center mesta. Tudi pregrade na Gradaščici ne bodo dokončno preprečile občasnega ali celo trajnega poplavljanja Barja.

d) Višji ko bo povprečni vodostaj skozi Center mesta, višji bo tudi v naseljih do nove vodne elektrarne in

znatno lepši bo pogled na visoko Ljubljano in Gruberjev prekop. Višji vodostaj pogojuje tudi večji padec in s tem večjo moč elektrarne.

e) Ker poplav na Barju ne moremo 100% preprečiti zaradi trajnega tektonskega posedanja in predragega poplavljanja dna Ljubljanice in Gruberjevega prekopa ter še dna struge Ljubljanice v Mostah, vzdolž stare Zaloške ceste, je pravilno, da situiramo elektrarno čim bližje Fužin, da tako pridobimo še kakšen meter za večji padec elektrarne.

f) Sedaj, ko sprejemamo nove predpise o možni plovi po Ljubljanici, tudi z motornimi čolni, se pri mojem predlogu ponuja mestu okoli gradu nesluten razvoj vodnih športov na Ljubljanici, saj bomo imeli okoli gradu prekrasno vodno gladino za vse prebivalce mesta.

g) Ko soglašam s predvideno elektrarno, naj se prouči še moja lokacija za elektrarno na sotočju, ali pa še nižje v Štepanjskem naselju. Sicer pa vzemimo na znanje, da – ako se bo celotno Ljubljansko barje še nadalje posedalo ca. 1 cm letno, da bomo imeli za ca. 200 let na barju stalno jezero, ki ga bomo osuševali samo s prekopom preko Golovca, s predorom iz industrijske cone pod Rudnikom, ali pod Ljubljano do Fužin ali celo do Vevč. Samo to bo še reševalo Ljubljansko barje, sicer bodo pa imeli naši potomci na Barju prekrasno jezero.

Ciril Stančič

Nagrajenci letošnje nagradne križanke

Do 5. januarja 1989 je v uredništvo prispelo 282 rešitev. Žrebna komisija je v sestavi Vilko Sluga, Slavko Gerlica in Duša Kelher izžrebala naslednje srečne reševalce, ki so križanko pravilno rešili:

Darilni paket Kolinske prej-

mejo: Lidija MAROH, Bilečanska 5, Ljubljana, Matjaž JELEN, Agrokombinatna 23, Ljubljana – Polje in Ljudmila KEBER, Rojčeva 5, Ljubljana.

Darilni paket Totre prejme Alenka PUHAR, Malejeva 23, Ljubljana.

Konfencionirano zavese Velane prejmeta: Stojanka NOVAK, Lovšetova ul. 4, Ljubljana – Polje in Eleta Wedam, Bilečanska 4, Ljubljana.

Namizni prt Velane prejmeta Urša PONDELEK, Rojčeva 18, Ljubljana in Boris KAPELJ, Vlahovičeva 39, Ljubljana.

Dve vstopnici za baletno predstavo 15. februarja v Cankarjevem domu prejme Metka ČAĐEŽ, Pokopališka 1, Ljubljana.

Dve vstopnici za dramsko predstavo 4. februarja v Cankarjevem domu pa prejme Tone ZUPANČIČ, Polje C. XI./3, Ljubljana – Polje.

Srečnim nagrajencem čestitamo! Nagrade lahko dvignete v uredništvu Naše skupnosti, Ob Ljubljani 42.

MERCATOR — ROŽNIK
TOZD GOLOVEC

Delu vaših želja bomo zagotovo ustregli v naših živilskih trgovinah in bifejih.

Preostale želje pa vam bomo izpolnili v naših trgovinah s pohištvom, tekstilom in železnino.

Vaši prodajalci

● Naša skupnost bo spet izšla 1. februarja